

JUDr. Pavel PILECKÝ

advokát

Zapsaný v seznamu advokátů ČAK pod číslem osvědčení 01200, IČ 66207886
Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1 tel. i fax: 222 523 298
e-mail: pilecky.advokat@centrum.cz mobil: 602 253 452

Naše značka: 2021

V Praze dne 4. února 2021

Nejvyššímu soudu ČR
prostřednictvím
Obvodního soudu
pro Prahu 6
ul. 28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10
ke sp. zn. 7 C 160/99

Žalobce: **Jiří Hradec**, nar. 30.12.1947, hudební skladatel,
bytem Praha 3, Přemyslovská 37

zastoupen: JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, číslo osvědčení 01200,
se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1

Žalovaný: **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.**
IČO: 63839997, se sídlem Československé armády 20, Praha 6

Věc: o zaplacení částky Kč 491.359,19 s příslušenstvím

dovolání žalobce do rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. prosince 2020, č.j. 20 Co 247/2020-909

žádost žalobce o osvobození od soudního poplatku

příloha: plná moc ze dne 1. února 2021

datovou schránkou:

Vážený senáte Nejvyššího soudu České republiky!

I.

Dne 14. prosince 2020 byl žalobci prostřednictvím právního zástupce doručen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. prosince 2020, č.j. 20 Co 247/2020 - 909, kterým bylo v právní věci o zaplacení 491.359,19 Kč s příslušenstvím k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 11.3.2020 č.j. 7 C 160/99-860 ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 13.8.2020, č.j. 7 C 160/99-898 rozhodnuto takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé mění tak, že se žaloba o zaplacení 437 918,55 s příslušenstvím zamítá.

II.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. prosince 2020, č.j. 20 Co 247/2020 - 909 podává žalobce – dovolatel prostřednictvím právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě d o v o l á n í .

Dovoláním brojí proti výroku pod bodem I. napadeného rozhodnutí.

Žalobce - dovolatel má za to, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného i procesního práva, jejímž řešením se soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu.

Dovolatel potvrzuje, že byl poučen o institutu dovolání, zejména o ustanoveních části čtvrté, hlavy třetí občanského soudního řádu.

III.

Žaloba ve věci samé byla doručena Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 30. prosince 1993. Ke čtení žaloby došlo v roce 1998.

K provádění dokazování soud prvního stupně přistoupil v roce 1998. Teprve však až od roku 2011, zejména potom v posledních pěti letech, došlo k provádění dokazování.

Pro vyúčtování odměn za užití hudebních děl ve vysílání Československé televize v předmětných letech je rozhodný Vyúčtovací řád OSA ze dne 3.5.1989.

Tento vyúčtovací řád, dále jen VŘ, předložila žalovaná strana soudu a tudíž i žalobci až 23.9.2015.

Do té doby žalovaná strana bezostyšně lhala, že na předmětný spor se vztahuje vyúčtovací řád vzniklý v roce 1993.

V průběhu dokazování došlo ke konsensu stran sporu a soudu, že budou prováděny důkazy k užití jednotlivých skladeb žalobce ve vysílání Československé televize.

Jak docházelo k provádění důkazů – propočtům reálných odměn opřených o správný VŘ a byť i jen kusé podklady Československé televize adresované žalované straně jako podklad pro vyúčtování odměn hudebních autorů za odvysílání jejich hudebních děl v televizním vysí-

lání v letech 1990, 1991 a 1992, tak přistoupila žalovaná strana k částečnému plnění a následně docházelo k částečnému zpětvzetí žaloby.

Navržené důkaz o užití stovek skladeb žalobce ve vysílání Československé televize v letech 1990, 1991 a 1992 nebyly provedeny.

Při posledním jednání prvoinstančního soudu dne 11. března 2020 soud uprostřed jednání prohlásil usnesení: „*Návrh na doplnění dokazování, respektive poskytnutím lhůty zástupci žalobce ke studiu příloh spisu a doplnění skutkových tvrzení, se zamítá. Další důkazy v této fázi nejsou. Dáno poučení podle 119a) o.s.ř. Další návrhy zástupci účastníků nemají.*“

Při předchozích jednáních soudu prvního stupně, jakož při vyrozumění soudu o dalších jednáních nedošlo k upozornění na možnou koncentraci řízení.

IV.

Z Ústavy České republiky jsou soudy povolány především k tomu, aby zákonným způsobem poskytovaly ochranu právům.

Listina základních práv a svobod garantuje každému, že se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu.

Řízení bylo zahájeno před zavedením institutu „koncentrace řízení“.

Po 1.7.2009 nebyli účastníci při předvolání k jednání soudu ani při ústním jednání poučeni o tzv. koncentraci řízení a o jejích účincích.

Podle rozsudku velkého senátu Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. září 2013 sp. zn. 31 Cdo 4616/2010 a jeho závazného právního názoru se musí poučení o tzv. koncentraci řízení a jejích účincích vždy dostat účastníkům jak předem (v předvolání k přípravnému řízení, k jednání nebo k dalšímu jednání, tak při samotném úkonu (roku) soudu, jehož skončením tzv. koncentrace nastane.

Městský soud v Praze se tak odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu a nebyly splněny podmínky pro změnu rozhodnutí soudu prvního stupně.

Žalobce se dostal do procesního postavení, kdy neměl opravný prostředek proti procesnímu rozhodnutí o vedení sporu, nemohl napadnout pro něj příznivé rozhodnutí soudu prvního stupně, jen pro argumenty uvedené v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.

Dovolatel dále zastává názor, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a to, že odvolací soud zvrátil rozhodnutí soudu prvního stupně odkazem na právní normu, která se na daný případ a dané období nevztahuje. Aplikace později přijatého vyúčtovacího řádu na období před účinností předchozího vyúčtovacího řádu vztahujícího se na období let 1990 až 1992 je nepřipustná.

Při jednání odvolacího soudu byl učiněn důkaz Článkem 10 vyúčtovacího řádu OSA. Specifikace, jakým vyúčtovacím řádem odvolací soud provedl důkaz nebyla uvedena ani při čtení důkazu ani v odůvodnění rozhodnutí. Podle obsahu tohoto důkazu učiněného 3.12.2020, šlo o čtení vyúčtovacího řádu, který vznikl v roce 1993 a který se na užití hudebních děl v Československé televizi v letech 1990, 1991 a 1992 nevztahuje. Je významné, že v odůvodnění výroku odvolacího soudu jde o odměnu za užití hudebních děl ve vysílání České televize. Že v předmětném sporu šlo o odměnu za užití hudebních děl ve vysílání Československé televize odvolací soud v rozporu s objektivní pravdou popřel.

Pro zdůvodnění svého právního posouzení vedoucímu ke zvratu v rozhodnutí samém, aplikoval odvolací soud žalovanou stranou až v roce 1993 přijatý vyúčtovací řád.

V.

Žalobce je tíživé zdravotní i ekonomické situaci. Proto tímto žádá o osvobození od soudních poplatků.

VI.

Dovolatele navrhuje, aby Nejvyšší soud České republiky rozhodl tak, že se rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. prosince 2020, č.j. 20 Co 247/2020 – 909 zrušuje a věc se vrací Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Jiří Hradec